

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	כ	י	ז	ו	ח	ט	י	א
מ"מ	מ"מ								
לא שנו אלא מעות, אבל בהמה - הרי היא כמפורשת.	רב הונא אמר רב:								כז:
הא דאמרי בהמה הרי היא כמפורשת, לא שנו אלא תמימה, אבל בעלת מום - הרי היא כסתומה, אבל נסכא לא	רב נחמן:								כז:
אפי' נסכא, אבל סואר של קורות לא.	ר"נ בר יצחק:								כז:
מאי טעמייהו דרבנן דאמרי: מעות - ולא בהמה ולא נסכא, מעות - ולא סוורא? אלא מעתה, מעות - ולא עופות	רבי שימי בר אשי לרב פפא:								כז:
וכי תימא ה"נ									כז:
אין הקנינן מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן	אלא הא דאמר רב חסדא:								כז:
אמאי? הא מעות גמירין לה									כז:
ולטעמיד	אמר ליה: [רב פפא]								כז:
הביא שלש בהמות ולא פירש, הראויה לחטאת תקרב חטאת, לעולה - תקרב עולה, לשלמים - תקרב שלמים	הא דתנן, רשב"ג:								כז:
אמאי? הא אמרת בהמה לאו כמפורשת דמיא									כז:
התם (ויקרא יב) ולקח (ויקרא טו) ועשה אמר רחמנא, אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן, הכא נמי מי מצית אמרת הדין דחטאת תקרב עולה? הכא נקבה, הכא זכר.	אמר ליה: [רבי שימי בר אשי]								כז:
ומי אמרינן בהמה בעלת מום כסתומה דמיא?	מתיב רב המנונא:								כז:
כיצד אמרו האישי מגלח על נזירות אביו? בזמן שהיה אביו נזיר והפריש אביו מעות לנזירותו ומת, ואמר הריני נזיר ע"מ שאגלח על מעות אבא, [אבל אם היה הוא ואביו נזירים והפריש אביו] מעות סתומות - יפלו לנדבה, היתה לו בהמה מופרשת - חטאת תמות, עולה תקרב עולה, ושלמים יקרבו שלמים	ת"ש:								כז:
מאי לאו אפי' בעלת מום									כז:
לא, תמימה.									כז:
אבל בעלת מום כסתומה דמיא, מאי איריא מעות? לימא: היתה לו בהמה בעלת מום - יפלו לנדבה									כז:
הכי נמי, בעלת מום למאי קדישא? לדמי, דמי היינו מעות.									כז:
(ויקרא ד) קרבנו - בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבן אביו יכול לא יצא בקרבנו של אביו שהפריש מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה, אבל יוצא בקרבן שהפריש אביו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה? ת"ל: (ויקרא ד) קרבנו קרבנו, בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבנו של אביו.	מתיב רבא:								כז:
יכול לא יצא בקרבן אביו, בבהמה שהפריש אפי' מן הקלה על הקלה מן החמורה על החמורה, שהרי אין אדם מגלח על בהמת אביו בנזירות, אבל יוצא במעות שהפריש אביו אפי' מן החמורה על הקלה או מן הקלה על החמורה, שהרי אדם מגלח על מעות אביו בנזירות בזמן שהן סתומין ולא בזמן שהן מפורשין? ת"ל: (ויקרא ד) קרבנו, בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבן אביו.									כז:
יכול לא יצא במעות שהפריש אפי' מן הקלה על הקלה מן החמורה על החמורה, אבל יוצא בקרבן שהפריש לעצמו מן הקלה על החמורה מן החמורה על הקלה? ת"ל: (ויקרא ד) קרבנו על חטאתו, עד שיהא קרבנו לשום חטאו.									כז:
יכול לא יצא בבהמה שהפריש לעצמו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה, אפי' מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה, שכן אם הפריש בהמה על החלב והביא על הדם או על הדם והביא על החלב - שהרי לא מעל ולא כיפר, אבל יוצא במעות שהפריש לעצמו מן הקלה לקלה ומן החמורה לחמורה, מן החמורה לקלה ומן הקלה לחמורה, שכן אם הפריש לעצמו מעות מן החלב והביא על הדם, על הדם והביא על החלב - שהרי מעל וכיפר? ת"ל: על חטאתו, עד שיהא קרבנו לשום חטאו.									כז:
קתני מיהת בהמה, מאי לאו אפי' בעלת מום									כז:
לא, תמימה.									כז:
אבל בעלת מום מאי? כסתומה דמיא, מאי איריא דקתני מעות שהפריש אביו? ליתני בעלת מום									כז:
הכי נמי, דלמאי חזיא? לדמי, דמי היינו מעות.									כז:
נורק עליה אחד מן הדמים - אינו יכול להפר	[ת"ק]								כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מזיר-מי שאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
קסבר: [ריש לקיש]	כל חינוך דלא חשיב לא ניהא ליה.					◊	כט.
	בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בנוזיר, משום הכי מגלה ועביד הקפה, אלא לר' יוסי בר' חנינא אמר ר"ל כדי לחנכו במצות, הא קעביד הקפה					⚡	כט.
קסבר: [ריש לקיש]	הקפת כל הראש מדרבנן, וחיונוך מדרבנן, ואתי חינוך דרבנן ודחי הקפה דרבנן.					◊	כט.
	בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בנוזיר, אהכי מגלה מייתי קרבן, אלא לרבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש כדי לחנכו במצות, הא קא מייתי חולין לעזרה					⚡	כט.
קסבר: [ריש לקיש]	חולין בעזרה לאו דאורייתא.					◊	כט.
	בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בנוזיר, אהכי כי מיטמא מייתי קרבן ציפרין ואכיל כהן מליקה, אלא לרבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש, הא קאכיל נבילה					⚡	כט.
קסבר: [ריש לקיש]	כרבי יוסי בר' יהודה:					◊	כט.
[רבי יוסי בר' יהודה]	דאין שחיטה לעוף מן התורה, וחולין בעזרה לאו דאורייתא.					! ■	כט.
	וסבר רבי יוסי הכי?					⚡	כט.
והתניא, ר' יוסי ברבי יהודה:	מנין לחטאת העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת? תלמוד לומר: (ויקרא טו) והזב את זובו לזכר ולנקה, מקיש נקבה לזכר, מה זכר מביא קרבן על הודאי, אף נקבה מביאה קרבן על הודאי ומה זכר מביא על הספק, אף נקבה מביאה על הספק ומה זכר - ממין שהוא מביא על הודאי מביא על הספק, אף נקבה - ממין שהיא מביאה על הודאי מביאה על הספק					⚡ ■	כט.
	אי מה זכר מביא קרבן ונאכל, אף נקבה מביאה קרבן ונאכל					⚡	כט.
	אמרת? לא, אם אמרת בזכר - שכן איסור אחד, תאמר בנקבה ששני איסורין?					⚡	כט.
	מאי שני איסורין? לאו איסור נבילה וחולין בעזרה					⚡	כט:
מתקוף לה רב אחא בריה דרב איקא:	ודילמא מיחייב עליה, משום דמיתחזי כתרין איסורין מדרבנן.					!	כט:
	לימא כתנאי:					⚡	כט:
[רבי]	עד מתי מדיר את בנו בנוזיר? עד שיביא שתי שערות, דברי רבי					⚡ ■	כט:
רבי יוסי ברבי יהודה:	עד שיגיע לעונת נדרים					⚡ ■	כט:
	מאי לאו תנאי היא					⚡	כט:
דרבי סבר:	הלכה היא בנוזיר, ואע"ג דהגיע לעונת נדרים, מדיר ליה ואזיל עד דמייתי שתי שערות					⚡	כט:
	ור' יוסי ברבי יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים					⚡	כט:
סבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]	כדי לחנכו במצות, וכיון דנפיק מרשותיה תו לא מיחייב					⚡	כט:
אמרי:	לא, דכולי עלמא - הלכה היא בנוזיר, והכא במופלא הסמוך לאיש קמפלגי,					!	כט:
רבי סבר:	מופלא הסמוך לאיש דרבנן, ואתיא דאורייתא דחייא דרבנן					! ■	כט:
רבי יוסי ברבי יהודה סבר:	מופלא הסמוך לאיש דאורייתא.					! ■	כט:
	ואיבעית אימא: דכולי עלמא - כדי לחנכו במצות, ומופלא הסמוך לאיש דרבנן היא,					!	כט:
רבי סבר:	אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש דרבנן					! ■	כט:
	ור' יוסי בר' יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים					!	כט:
קסבר: [רבי יוסי ברבי יהודה]	לא אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש.					! ■	כט:
	לימא הני תנאי כי הני תנאי					!	כט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה ברבי חנינא שהדירו אביו בנזיר, והביאו לפני רבן גמליאל, והיה רבן גמליאל בודקו לידע אם הביא שתי שערות אם לא הביא	דתנאי: [ת"ק]	○	◆	■	■							
לידע אם הגיע לעונת נדרים אם לאו	רבי יוסי:	○	◆	■	■							
רבי, אל תצטער לבדוקני, אם קטן אני - אהיה בשביל אבא, אם גדול אני - אהיה בשביל עצמי	אמר לו: [רבי חנינא]	○	■	■								
עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו, אמר: מובטח אני בזה שמורה הלכה בישראל	[רבן גמליאל]	○		■								
לא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל.	אמרו:	○		■								
בשלמא לרבי יוסי, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים, היינו דקאמר אם קטן אני אהיה בשביל אבא, אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, ואם גדול אני אהיה בשביל עצמי, הא ברשותיה דאבוא קאים?					⚡							
אלא, דאמר אהא בשביל אבא אהא בשביל עצמי, אי אייתי שתי שערות מעיקרא - קאים בנזירות דיליה, ולבסוף - קאים בנזירות דאבוא.					!							ל.
ואי אייתי במצעי מאי? הניחא לר' יוסי בר' יהודה, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים, אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, מאי איכא למימר?					⚡							ל.
לרבי ליכא תקנתא - עד דיתיב דיליה ויתיב דאבואי.	אמרי:	!										ל.
האיש מגלח על נזירות אביו, ואין האשה מגלחת על נזירות אביה.												מ
כיצד? מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת - רבי יוסי אומר הרי אלו יפלו לנדבה ואיזהו שמגלח על נזירות אביו, הרי בהיה אביו נזיר והיו לו מעות סתומין ומת ואמר הריני נזיר ע"מ שאגלח על מעות אבא זהו שמגלח על נזירות אביו.	[רבי יוסי]				◆	■	■					ל.
מ"ט?								^				ג
הלכה היא בנזיר.	רבי יוחנן:							!				ל.
פשיטא, מאי למימרא דבן יורש את אביו, בת לא?								⚡				ל.
לא צריכא דלית ליה אלא בת, מהו דתימא יורשין גמירין לה, קא משמע לן הלכה.								!				ל.
פליגי רבנן עליה דר' יוסי או לא פליגי? ואם תימצי לומר פליגי, ארישא או אסיפא?	איבעיא להו:							^				ל.
כיצד אמרו האיש מגלח על נזירות אביו? מי שהיה אביו נזיר, והפריש אביו מעות לנזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא - זהו שמגלח על מעות אביו אבל מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות לנזירותו ומת - הרי אלו יפלו לנדבה, דברי ר' יוסי זה הוא שמגלח על מעות אביו.	ת"ש: [רבי יוסי]				◆	■	!					ל.
ר' אליעזר ור' מאיר ורבי יהודה:					◆	■	!					ל.
יש לו שני בנים נזירים, מהו? הילכתא גמירין לה, כל דקדים מגלח, או דילמא ירושה גמירין לה ופלגא הוי?	בעי רבה:							^				ל.
בכור ופשוט, מאי? הילכתא גמירין לה, והילכך לא בעי גלוחי לפום מאי דשקיל, או דילמא ירושה היא, וכי היכי דשקיל פי שנים הכי מגלח?	בעי רבא:							^				ל.
ואם תימצי לומר ירושה היא ולפום דשקיל מגלח, ובחולין הוא דאית ליה פי שנים אבל בהקדש לא, או דילמא כיון דקני ליה לגלוח, לא שנא?	[רבא]							^				ל.
אביו נזיר עולם והוא נזיר סתם, אביו נזיר סתם והוא נזיר עולם, מאי? כי גמירין הילכתא בסתם נזירות, או דילמא לא שנא?								^				ל.
ואם תימצי לומר הכא אידי ואידי נזירות טהרה								^				ל.
אביו נזיר טמא והוא נזיר טהור, אביו נזיר טהור והוא נזיר טמא, מאי?	בעי רב אשי:							^				ל.
תיקו.								■				ל.
הדרן עלך מי שאמר												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator		
מאן דאמר	מזיר-בית שמאי	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
והקתני:	דינר של זהב שיעלה	◊	ז	לא:
	תני: שעלה.	◊	!	לא:
[והקתני]	חבית של יין שתעלה	◊	ז	לא:
	תני: שעלתה.	◊	!	לא:
רב חסדא:	אוכמא בחיורא - לקיא.	◊	■	לא:
תנן:	שחור שיצא מביתו ראשון הקדש	◊	ז	לא:
	קס"ד כי מקדיש בעין רעה מקדיש	◊	ז	לא:
	ואמרי ב"ש: הוי הקדש	◊	ז	לא:
	ואלא מאי? בעין יפה מקדיש,	◊	!	לא:
[בית שמאי]	דינר של זהב שיעלה בידי ראשון ועלה כסף - בש"א: הקדש	◊	ז	לא:
	ואלא מאי? בעין רעה מקדיש	◊	!	לא:
[בית שמאי]	חבית של יין שתעלה בידי ראשון ועלה של שמן - בש"א: הקדש,	◊	ז	לא:
	והא שמן עדיף מין	◊	ז	לא:
	אי משום הא לא קשיא, בגלילא שנו דחמרא עדיף ממשחא	◊	!	לא:
	רישא קשיא לרב חסדא	◊	ז	לא:
אמר לך רב חסדא:	כי אמרי - בתורא דקרמנאי.	◊	!	לא:
ואמר רב חסדא:	אוכמא למשכיה, סומקא לבשריה, חיורא לרדיא.	◊	■	לא:
והאמר רב חסדא:	אוכמא בחיורא - לקיא	◊	ז	לא:
	כי אמרי - בתורא דקרמונאי.	◊	!	לא:
	מי שנדר בניזיר, ונשאל לחכם ואסרו - מונה משעה שנדר.	■		לא:
	נשאל לחכם והתירו, היתה לו בהמה מופרשת - תצא ותרעה בעדר.	■		לא:
אמרו ב"ה לב"ש:	אי אתם מודים בזה שהוא הקדש טעות, שתצא ותרעה בעדר?	◊	ז	לא:
אמר להן ב"ש:	אי אתם מודים, במי שטעה וקרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי, שהוא מקודש?	◊	ז	לא:
אמרו להם ב"ה:	לא השבט קידשו, ומה אילו טעה והניח את השבט על שמיני ועל שנים עשר, שמא עשה כלום? אלא כתוב שקידש העשירי, הוא קידש התשיעי ואת אחד עשר.	◊	!	לא:
	מני מתני?	◊	ז	לב. ג
	לא ר' יוסי ולא רבנן	◊	ז	לב.
דתניא: [רבנן]	מי שנדר ועבר על נזירותו, אין נזקקין לו - אלא א"כ מונה בהן איסור כימים שנהג בהם היתר	◊	■	לב.
רבי יוסי:	דיו שלשים יום	◊	■	לב.
	אי רבנן, קשיא נזירות מועטת אי ר' יוסי, קשיא נזירות מרובה	◊	ז	לב.
	איבעית תימא ר' יוסי, ואיבעית תימא רבנן	◊	!	לב.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

מאן דאמר	מז'ר	מ	ג	ב	א	בגדהוזהטיכ
נזיר-בית שמאי						
מימרא						
איבעית תימא ר' יוסי, כאן בניירות מרובה, כאן בניירות מועטת						לב. ◊ !
ואיבעית תימא רבנן, לא תימא משעה שנוזר, אלא אימא כמשעה שנוזר.						לב. ◊ !
נשאל לחכמים והתירוהו וכו'.						לב. < ■
נזר - תצא ותרעה בעדר, לב"ה נמי, אע"ג דאמרי: תמורה בטעות היא תמורה, ה"מ היכא דאיתיה לעיקר	רבי ירמיה:					לב. ◊ ■
אי אתם מודים שאילו קרא לתשיעי עשירי כו'.	אמר מר:					לב. < ◊ ■
מעשר - רב נחמן אמר: טעותו ולא כוונתו	איתמר: [רב נחמן]					לב. ◊ ■ ♦
טעותו וכו"ש כוונתו.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:					לב. ◊ ■ ♦
לדידך דאמרת טעותו ולא כוונתו, דקאמרי בית שמאי לבית הלל: אי אתם מודים שאילו קרא לתשיעי עשירי, ולעשירי תשיעי, ולאחד עשר עשירי, ששלשתן מקודשין? ואישיקו בית הלל, לימרו להון: מה למעשר שכן אינו קדוש בכונה	רבא לרב נחמן:					לב. ◊ ⚡
היינו טעמא דלא אמרי להון, דק"ו הוא: מה מעשר שאינו קדוש בכונה קדוש בטעות, הקדש שקדוש בכונה לא כל שכן	רב שימי בר אשי:					לב. ◊ !
ולא היא, דהקדש בדעתא דמריה תלי.						לב. ◊ ⚡
מי שנוזר בניזיר, והלך להביא את בהמתו ומצאה שנגנבה, אם עד שלא נגנבה בהמתו נזר - הרי זה נזיר, ואם משנגנבה בהמתו נזר - אינו נזיר						לב. ■
וזו טעות טעה נחום המדי, כשעלו נזירים מן הגולה ומצאו בהמ"ק חרב, אמר להם נחום המדי: אילו הייתם יודעין שבהמ"ק חרב, הייתם נזורים? אמרו לו: לא, והתירן נחום המדי	[נחום המדי]					לב: ◊ ■ ♦
כל שנוזר עד שלא חרב בהמ"ק - נזיר, ומשחרב בהמ"ק - אינו נזיר.	וכשבא הדבר אצל חכמים, אמרו:					לב: ◊ ■ ♦
שטפוהו רבנן לר' אליעזר ואוקמיה בשיטתייהו	רבה:					לב: ◊ ■
פותחין בנולד, דברי ר"א	דתנן: [רבי אליעזר]					לב: ◊ ■ ■ ♦
אוסרין.	חכמים:					לב: ◊ ■ ■ ♦
אע"ג דאמור רבנן אין פותחין בנולד, אבל פותחין בתנאי נולד.	ואמר רבא:					לב: ◊ ■
ה"ד?						לב: ◊ ^
אמרי להון: אילו אתא איניש ואמר לכון דחרב בהמ"ק, מי הוה נדריתון?						לב: ◊ !
אי הואי התם, הוה אמינא להון הכתיב: (ירמיהו ז) היכל י"י היכל י"י המה - זה מקדש ראשון ומקדש שני	רב יוסף:					לב: ◊ ⚡
נהי ידיעין להון דיחרוב, מי יודעין לאימתי.						לב: ◊ !
ולא ידעין לאימת? והכתיב: (דניאל ט) שבועים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך	אביי:					לב: ◊ ⚡
ואכתי מי ידעין בהי יומא?						לב: ◊ !
הו מהלכין בדרך ואחד בא כנגדן, אמר אחד מהן הריני נזיר שזה פלוני, ואחד אמר הריני נזיר שאין זה פלוני, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, שאין אחד מכם נזיר, ששניכם נזירים, שכולכם נזירים - בית שמאי אומרים: כולן נזירין	[בית שמאי]					לב: ◊ ■
אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו	בית הלל:					לב: ◊ ■
אין אחד מהם נזיר.	רבי טרפון:					לב: ◊ ■
הרתיע לאחוריו - אינו נזיר	[ת"ק]					לב: ◊ ■
יאמר אם היה כדברי הריני נזיר חובה, ואם לאו הריני נזיר נדבה.	רבי שמעון:					לב: ◊ ■
מי שלא נתקיימו דבריו, אמאי הו נזיר?						לב: ◊ ⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:	נזיר-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	אימא: מי שנתקיימו דבריו.	רב יהודה:											לב: ◇ !
	כגון דאמר אי נמי לאו פלוני הוא אי הוי נזיר, ומאי לא נתקיימו דבריו? לא נתקיימו דבריו הראשונים אלא דבריו אחרונים.	אביי:											לב: ◇ !
	הרתיע לאחוריו - אינו נזיר כל'.												לב: < ■
	טעמא משום דהרתיע לאחוריו, הא אתי לקמן הוי נזיר												לב: ■
	מני?												לב: ^
	אילימא ר' טרפון												לב: ◇ !
	מי הוי נזיר? כיון דבשעתא דקא נזר לא ידע אי פלוני הוא ואי לא, מי חלה עליה נזירות?												לב: ;
	אין אחד מהן נזיר, לפי שלא נתנה נזירות אלא להפלאה	והתניא, ר' יהודה אומר משום ר' טרפון:											לב: ◇ ; ■
	אלא ר"י דכרי הוא												לב: ◇ !
	הריני נזיר על מנת שיהא בכרי הזה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד, ר"ש אוסר	דתניא: [רבי שמעון]											לב: ◇ ! ■ ◆
	מתיר	רבי יהודה:											לב: ◇ ! ■ ◆
	כיון דאילו לא נגנב דלמא הוּו ביה מאה כור והוי נזיר, השתא נמי הוי נזיר	ר"ש סבר:											לב: ! ■
	והכא נמי כיון דאי אתא לקמן וידעינן דפלוני הואי הוי נזיר, השתא נמי הוי נזיר.												לב: ◇ !
	ראה את הכוי ואמר הריני נזיר שזה חיה, הריני נזיר שזה אינו חיה, הריני נזיר שזה בהמה, הריני נזיר שאין זה בהמה, הריני נזיר שזה חיה ובהמה, הריני נזיר שאין זה לא חיה ולא בהמה, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר, הריני נזיר שכולכם נזירין - הרי כולן נזירין.												לב: ■
	תשעה נזירים	תני דדא:											לב: ◇ ■
	תשע נזירות	תניא אידך:											לב: ◇ ■
	בשלמא תשעה נזירין, כגון דהוי גברי טפי, דאיתפיס ואזיל ביה, אלא תשע נזירות לחד גברא היכי משכחת לה?												לב: ;
	בשלמא שית משכחת לה כדתנן, אבל תלת היכי משכחת לה?												לב: ;
	כגון דאמר הריני נזיר ונזירות הכל עלי.	רב ששת:											לב: ◇ !
	הדרן עלך בית שמאי												לב: ◇